

soL'un Kısa Tarihi Üzerine Notlar

İçeriği Yazan: [alpgiray32](#) [1] Zaman: Pzt, 30/06/2014 - 14:24

Yazar: Alp Giray

Lisenin hazırlık sınıfına giderken, yaşadığım şehirdeki bir büyük marketin, ki muhafazakar kitleye hitap eder, kitap reyonunda, eskimiş tuğlalardan bir duvarın kapağına yerleştirildiği *Tarih Türkiye Sosyalizm* adlı kitabı gördüğümde, o günlerde içimde gittikçe büyüyen naif solculuk merakımı giderir diye hevesle almış ve derhal okumaya girişmiştim. Fakat ne yazık, hiçbir şey anlamadım. Sadece 15 yaşında, içinde sosyalizm olan bir kitabı almaktan kaynaklı, kendime bir övünç payesi çıkarmaya çalışarak teselli oldum.

Yıllar sonra, Türkiye’de tarihin yeniden yazıldığı, solun, sağın, devletin, iktidarın, gücün alt üst olup hepsinin yeniden tanımlanma ihtiyacının belirdiği günlerde, 2010-2011, *Tarih Türkiye Sosyalizm*’i tekrar elime alıp okuduğumda, bu sefer okuyabildim evet, gerçekten içinde hamaset olmayan, sosyalizmin cde’si kıvamındaki, örgüt propagandasını geçmeyen vasat yayınlara inat, özgün bir eser olduğunu fark ettim kitabın. Pek çok mevzu, başlık vardı sosyalizmin dünyadaki ve Türkiye’deki seyrine, gelişim ve gelişmeme süreçlerine dair ve kabul, bunlar çok derin değildi; ama tartışılmaya, konuşulmaya değer şeylerdi hepsi.

O günlerde, Türkiye solu birbirini yemekle meşguldü yine; sanki memleketin umrundaymışçasına. Akp doludizgin geliyor, Chp yeni sıfatı ile tatavaya devam ediyor, Mhp kaset komplosu ile uğraşüyor, ulusalcılar bağımsız aday yöntemi ile birkaç Silivri mahpusunu oradan kurtarmaya, Kürtler de iline göre solcu, iline göre dinci adaylar göstererek Meclis’e yürümeye çalışıyordu. 12 Haziran seçimleri çok önemliydi herkes için; çünkü bunun ardından oluşacak duruma göre, yeni anayasa görüşmelerine, her parti güçlü katılmak istiyordu.

Her neyse, dediğim üzere, solcular yine birbirini yiyordu. Bazısı Pkk’ya yanaşmış, bazısı iki evrakı bile zamanında tamamlamamıştı; seçimlere giremiyor, bazısı da, *Radikal* gazetesinin 500 bin radikal arıyoruz, sloganına sarılıp 500 bin komünist arıyoruz kampanyasına başlamıştı. Ne yaptılar bilmiyorum; sanırım hala aramaya devam ediyorlardır. Ben yan yana 500 tanesine bile rastlamadım da henüz.

Çulhaoğlu, andığım kitabında, Kurtuluş savaşı zamanında Anadolu’daki mücadeleye atılmayıp da İstanbul’da kendi semtinde bildiri dağıtarak sosyalistlik yapanları eleştiriyor; Türkiye solunun bir hastalığına dikkat çekiyordu. Kitapta ilgimi en çok çeken; ama üstünde de en az durulan konulardan biriydi bu; ve bahsettiğim dönem, bu tespiti ısrarla yineleyip bu yanlış ortadan kaldırmanın tam zamanıydı. Ama heyhat, başta Metin Çulhaoğlu’nun partisi ve ardından diğerleri, hala bir şeyi idrak edememiş, Balyoz, Ergenekon gibi Cumhuriyet’i yıkan davalarda en iyi ihtimalle tarafsız kalmış, 1 Mayıs’larda yürüttüğü kişilerin sayısını yarıştırarak evcilik oyununu sürdürmüştü.

Bu ve başka vesilelerle, henüz gençlik yıllarında bir gerçeği görebilen ve tarihe kaydeden; ayrıca o gelenekte hapis yatan, bedel ödeyen az sayıda kişiden biri olan, Marksist kuramı ve güncel seyrini, okumayı ve yazmayı en iyi bilenlerden biri olan Metin Çulhaoğlu'na hep bir sempati beslemişimdir. *BirGün* ve *soL portal*'daki yazılarını yıllarca takip ettim. En derin ve çelişkili konuları dahi usulca anlatışı, ben bu işe ömrümü verdim, yollu tavırlardan uzak oluşu, gayet önemliydi. Tekel direnişinin bir ay kadar sonrasında, partisinin Ankara'daki mekânlarından birinde kendisini gördüğümde de, düşüncem pekişmişti. Kalabalığın arasında, deri ceketli, sessiz sakın bir Abi. 15 yaşında kendisini hiç tanımadan, tesadüfen okumaya çalıştığım ve anlayamadığım Metin Abi.

Tabii etkinlikte, konuşmacı o değil, Metin Abi'nin can dostu, Kemal Okuyan Bey, nam-ı diğer Baykuş'tu. Her zaman öyledir zaten. Neyse, Tekel direnişi yeni bitmiş, memlekette herkesin bambaşka deneyimleri olmuş, güzel günler yani; adam çıkıp, 12 Eylül öncesinden bahsediyor, diyor ki, ben o zamanlar, 16-17 yaşındaydım ve bu Türkiye solundan hiçbir şey olmayacağını anlamıştım! (Yanlış olmasın, ben o yaşta daha bir sosyalizmle ilgili kitabı dahi anlayamıyorum; ama elin oğlu Türkiye solunun yapısını anında tahlil edecek kadar ileri görüşlü, diye kıskanıyor falan değilim.)

İşte bu, 16-17 yaşında, Türkiye solundan hiçbir şey olmayacağını anlayan adamdan, Baykuş Kemal'den o gün soğumuştum; ama iki üç ay sonra, Fazıl Say isimli şahıs, arabesk dinleyen yavşaktır, mealindeki sözler sarf edip de koca bir millete bidon kafa muamelesi yapınca ve Baykuş Kemal de, bir vesile ile, Türkiye soluna, bir pabucumun arabeski diyemediniz, diye ayar verince, soğumak ne kelime kendisine ifrit oldum. Bugün yolda görsem dalarım kendisine. Hala öfkem dinmiş değil. Yahu, bir komünist, nasıl olabilir de, 2001'de, Abd Afganistan'ı iyi ki bombalıyor; belki bu vesile ile oraya demokrasi götürür ve kızları okutur, diyebilecek kadar kendini kaybetmiş bir Batıcı-laik, Muhteşem Bihruz kılıklıyla aynı yerde durabilir?

Baykuş Kemal'in müritleri, ki kendileri üniversiteye gelince solcu, komünist falan olup okul bitince de komünistlikten istifa eden 18-25 yaş arasındaki gençlerdir; kendisini öve öve bitiremezler. Kızın babası işçi, anası köylü, ay sonunu zor getiriyor, bunu okutacağım diye göbeği çatlamış; ama bu, cebindeki üç kuruşu da, İstanbul'a mitinge gideceğim diye harcıyor. Sebep? Yerelerde az sayıda kişiyle eylem yapmak iyi bir şey değilmiş, İstanbul gibi bir merkezde kitlesel, büyük mitingler lazımmış. Bu Baykuş Kemal, yıllar ve yıllar boyunca, öğrenci çocukları böyle oyalayıp ömürlerini yollarda geçirtti. Sonra mı; 2013'te, yahu bu Taksim ısrarı yersiz, Akp'nin ekmeğine yağ sürmenin manası yok, deyip Kadıköy'e eylem koydurttu! Vay be, ne tahliller, ne tahliller! Adam 16-17 yaşında Türkiye solundan bir şey olmayacağını anlıyor, bu tahlili mi yapamayacak, ne sandınız? İstanbul Valisi Hüseyin Mutlu, teşekkür etti ya bunlara; daha bunun utancı tazeyken, üstüne bir de Gezi kalkışması başlamasın mı? Ne yüzle Taksim'e geldiler, henüz anlayabilmiş değilim. Baykuş Kemal muhakkak kılıfını hazırlamıştır, sormak bile yersiz.

Konu dağıldı, işte bu Baykuş Kemal'in müritlerinden bir kız vardı; bir gün oturduk, konuşurken, Kemal Abisi ile ilgili bir anısını anlattı. Antalya'da bir söyleşi varmış Baykuş'un, bu bizimki de arkadaşları ile beraber toplanmış gitmişler komşu şehirlerden. Söyleşi öncesi, biraz gezelim demişler, bir parka uğramışlar, bir de ne görsünler, Baykuş Kemal, elinde Fransızca bir kitap, kafasını eğmiş önüne okuyor. Nasıl bir adam ya, bayılıyorum ona, demişti; bizim saçları kıza boyalı küçük mürit.

Tümdengelim yapmıyorum, bakın; yahu, Antalya'da, bir güzel bahar günü, cıvı cıvı bir parkta, insan gözlüklerini öne düşürüp Fransızca veya Çince veya Zazaca veya Türkçe, kitap okur mu Allah aşkına? Kaldırır kafasını, demli çayından bir yudum alıp denize bakar, ağaca bakar, yan masadaki güzel kızlara bakar, çaktırmadan ama, uzun kollu beyaz gömleğiyle canhıraş vaziyette çay, kola, hurmalı dondurma taşıyan ve ssk'sız çalışan garsona bakar, bunun sevgilisi var mıdır acaba, diye düşünür vs.

Hayattan, gerçekten, doğadan kaçmaktır parkta kitap okumak. Baykuş'un, onun, şunun, herkesin, bütün solcuların temel yanıışı budur. Kitap okuyarak değil, insanlarla, hayatı beraber yaşayarak yapılırsa bir anlamı olur bu işlerin. Ki, bu park-kitap mevzuu basit bir metafor değildir. Mademki yaşamın temeli diyalektik; o halde, devrimi balkondan izlemek lafzı nereden çıktı?

2012 yılının 29 Ekim'i, biliyorsunuz Akp'nin kutlamalara yasak koyduğu ilk Cumhuriyet bayramıydı. Özellikle Ankara'da miting hazırlıkları büyük; ulusalcı, Chp'li kitleler toplanıp hem bayramı kutlayacak hem yasağı protesto edecek. Polisin Ulus Meydanı'ndaki tazyikli sulu, biber gazlı müdahalesi hala akıllardadır. Her neyse, İzmir ayağında da, bir kile toplanıp Alsancak'ta yürürken, Baykuş Kemal'in

peygamberliğini yaptığı partinin binası önünden geçiyor; bizimkiler balkondan seyretmekle yetiniyor. Sonra Aydınlıkçılar da bunu bir metafora dönüştürdü ve devrimi balkondan seyretmek lafını çıkarttı, haklıdılar. İşte, parkta kitap okursan, isyan eden halkı da balkondan izlersin, başka seçenek yok!

Devam edelim. Kürt açılımı kepezeliğinin başladığı günler. Bdp'liler, içlerinde Abdullah Öcalan'ın emir erliğini, postallığını yapan Sırrı da var, Samsun'a gidiyorlar, Baykuş'un partisini ziyaret edecekler; ama olmuyor, bir grup başıbozuk, ülkücü, her neyse işte, öfkeli kalabalık bunların binasına saldırıyor, balkonlarına kadar çıkıp bayraklarını yırtıyor. Al sana neden-sonuç ilişkisi, hayatın temel yasası; sen milleti balkondan izler, sokağa inip onlarla kader birliği etmezsen, bunlar ulusalcı diye burun kıvrırırsan; bir gün o beğenmediğin insanları da bulamazsın sokakta, o sokaklar ite kopuğa çakala kalır, yetmez, çıkıp bayrağını yırtarlar. Bu kadar.

Öcalan'ın postası olan adam senin partinde ne arıyor, o da ayrı hikâye! Biz biliyoruz, tek sebep, Sırrı'yla Baykuş'un kişisel dostluğu.

İşte böyle, iyi kötü bir kitlesi olan bir parti, bütün ortak aklını bir baykuşa teslim ederse, böyle olur. Ortada ne ilke kalır ve politik manevra. Yakından ve dikkatle takip ettim kendilerini, kendi üyelerinden dahi daha çok malumatım var partiyle alakalı, konuşuyorum o yüzden; Baykuş Kemal, 2006'da yurtseverlik sloganı ile yola çıkıp partisini atağa kaldırmaya çalıştı, 2007'deki Cumhuriyet mitinglerinin ardından ulusalcı kitlenin sandıktaki dağınlığını görüp oradaki boşluğa oynadı, 2008'de doğru bir iş yaparak, Şener Eruygur ve Hurşit Tolon Paşaların tevkifini eleştiren basın açıklaması dahi yaptırdı; ama olmadı, geç kalmıştı, o milyonluk mitinglerde yoktu partileri çünkü, kimse dönüp yüzlerine bakmadı. Geç kaldın dediler Hacı Abi, geç kaldın.

Sonra, 2010'da, solun görece kitlesel diğer üç yapısına ortaklık teklif ettiler. Birlikte tartışıp birlikte eylemler yapalım, dediler. Ulusalcılara, Kemalistlere, Cumhuriyetçi kitlelere yanaşanlara yanaşırsak bize sosyal şöven derler, dedi diğerleri. Önceden olsaydı belki. O iş de olmadı.

500 bin komünist hikâyesini çıkarttı Baykuş, 12 Haziran seçimlerine giderken. Kürtlerle fena dalaşa girdiler. Odtü'de, Dtcf'de taşlı sopalı kavgalar ettiler; komaya soktular elemanlarını birbirilerinin. O denli yani. Sonra seçim geldi, yine fiyasko. 500 bin yerine 42 bin komünist Baykuş'a tenezzül etti. 458 bini henüz ortaya çıkmadı.

Baykuş yine çevirdi dümeni. Bu sefer Kürtlere yöneldi. Kck davalarından başladılar işe. Protesto eylemlerine katıldılar, Suriye'de kurulduğu ilan edilen özerk Kürt devletine selam yolladılar vs. İlker Paşa tutuklandı o yılın sonunda, tek kelime etmediler, olacağı buydu, dediler. İyi de dört sene önce Hurşit Paşa'ya sahip çıktın da şimdi Türkiye Cumhuriyeti'nin 26. Genelkurmay Başkanı'na neden sahip çıkmıyorsun? Nesnellik diyor bunlar buna, nesnellik değişmiş, şimdi onu yapmanın zamanı değilmiş. Sanırsın ki komünist partisi değil, Yapı Kredi Bankası'nın kredi-sigorta departmanı.

Ulusalcılar yüz vermedi, sosyalistler sallamadı, Kürtler ezelden sevmez zaten bunları; e, geriye kimse kalmadı. 42 bin komünistle devrim de yapılmaz, gazete çıkaralım, dediler. İşçi Partisi büyüdüyse basın-yayın faaliyetlerinin çok katkısı var, biz de yapalım, biz de büyüyelim, dediler. Yaptılar, çıkardılar; bir buçuk yıl oldu, ilk gün aldım, Maocuların 15 günlük gasteleri olur, içinde hiç haber olmayan, onlara benzettim. Baykuş başköşede yine tabii. Ederi de az değil yayının, alınmaz, hem boş hem pahalı. Sadece Salıları alalım, Yavuz Alogan'ı okumak için dedim, düşündüm yine alınmaz, internette var. Haliyle tutmadı, tam batacaklar, Gezi başladı. Bunlar o esnada Kadıköy'de tabii, Vali'den teşekkür almışlar, henüz kendilerine gelememişler. Eh, Gezi'ye katılan insanlar, kendilerinden bahseden gazete görmek istiyorlar, 5-10 bin tirajlı sol yayınlara saldırdılar. Ama dikkat edilsin, kendilerini görmek için aldılar bunları, bunlar ne diyor acaba diye değil! Böyle olunca bütün muhalif basın rahat etti, birkaç aylığına, hepsinin satış sayısı birkaç bin arttı. Sonra, sonbahara doğru her şey normale döndü, insanlar evine girdi, basit bir basın açıklamasında dahi gaz, su, tekme, pala yemekten bıktı zira. Zaten, Akp ile Cemaat dalaşa başlayınca herkes Gezi'yi falan unuttu.

Tabii, Baykuş boşluğa düştü; Gezi günlerinde kurduğu bir cümleyi derinleştirdi, solcular ay yıldızlı bayrakla barıştı, dedi; bunun kitabını yazdı. Adam parkta Fransızca kitap okuyor, evinde kırmızı şarabı ve kanyığı ile Fazıl Say dinliyor, dünyadan habersiz; Akp döneminde, başına bir bela gelen her vatandaş, köylü, işçi, öğrenci, herkes eline o bayrağı alıp çıktı zaten sokağa. Tekel'de, Hes eyleminde, 1 Mayıs'ta, üniversitelerde o bayrak yok muydu? Akp o bayrağın ait olduğu devleti

yıktığı için, herkes o bayrağa sarıldı her zaman. Hem o bayrağın adı Türk bayrağı, ay yıldızlı bayrak değil; bunu da bilmiyor Baykuş. Yazık.

Nereden nereye geldik, aslında sorum basitti, bu Metin Abi, bu Baykuş'a nasıl tahammül ediyor? Tabii sorum, geçtiğimiz Ağustos'ta yanıtını bulmuştu. 5 Ağustos'ta Ergenekon'un karar duruşması vardı ve Baykuş Kemal'in partisine, neden Silivri'ye gelmediniz, diye sordular. Metin Abi ne dedi peki, kusura bakmayın, mağduriyetiniz var; ama bizim daha önemli işlerimiz var, dedi. Pardon da Metin Abi, ne işiniz var; Allah aşkına ne işiniz var?

Hiçbir işiniz yok, 42 bin komünist var sizi seven; bunların dörtte üçü de gastenizi dahi okumuyor, 10 bin tane üyeniz ve sempatzanınız bulunuyor topu topu, yahu ne işiniz var! İştirakçi Hilmi yine bildiri dağıtıyordu, siz onu da yapamıyorsunuz. Bir Baykuş'un peşinde, balkonda geleni geçeni izleyerek, 1 Liraya Türkiye'nin en pahalı gastesini çıkartarak ne işi yapıyorsunuz?

Başlıkta gastenin adı var; ama yazıda pek değinmedik; gerek mi var, altı ayda bir siyaset değiştirir, parkta kitap okur, bu solculardan bir cacık olmaz, dersenez; gastenizi kimse almaz. Almadı zaten ve gaste kapandı. Hayırlı olsun.

Sadece soL değil sonlanan, bir siyasi gelenek de, artık tarihe karışacak gibi görünüyor. Çünkü soL'un kapanışının asıl nedeni parasızlık değil, siyasetçilik ve fırfırlık. *Radikal* gibi sadece nette var olacak ve Metin Abisiz bir Türkiye Baykuş Partisi'ne hazır olun. Metin Abi de yoğunluğunu bir atlatırsa, kaldığı yerden devam eder herhalde.

Alp GİRAY

iletisim@politikadergisi.com

Yorumlar

Türkiye'de Solculuk, Hâlâ Çocukluk Hastalığını Yaşıyor!

İçeriği Yazan: Mehmet ÇAĞIRICI Zaman: Pzt, 07/07/2014 - 14:36

Alp'in daha çok notlar, anekdotlar, izlenimler vs. biçiminde olan bu yazısı, biraz kişisel duygularla kaleme alınmış olmakla birlikte TKP içindeki gelişmeyi görece bir genç solcunun gözüyle anlatması bakımından çok ilginç. Sevgili Alp, ezelden beri sempati duyduğu Metin (Çulhaoğlu) ağabeyisine bu bağlamda hiç toz kondurmazken bütün sorumluluğu Baykuş Kemal 'e(Okuyan) yüklemiş. Ben; Alp'in, "SoL" gazetesinin kaderi ile bağlantılı olan bu yazısından, son dönemdeki TKP içinde yaşanan krizi, gerçek milli mücadeleyi "balkondan seyredenlerin" kaybetmesi biçiminde yorumlamasına katılıyorum. Soruna kişisel değil de ilkesel açıdan yaklaşırsak, TKP 'nin temel yanlışı, "sosyalizm" hedefine takılıp kalarak ülkenin güncel ve acil sorunlarını adeta görmezlikten gelmesi(balkondan seyretmesi) dir. Oysa bir hedefe bir gecede ulaşılmaz. Adım adım, o hedefin yolu üzerinde olan engeller temizlenerek aşamalı olarak ulaşılır. Zamanımızda ülkemizde sosyalizm hedefinin önünde duran en büyük engel ise AKP iktidarındır. AKP iktidarı ise bir yabancı emperyalist siyasi projedir. AKP, "ılımlı İslam" veya Büyük Ortadoğu Projesinin öznesi (veya biz buna tetikçisi de diyebiliriz) olarak emperyalizm tarafından Türkiye'de iktidara getirilmiştir. Evet, ne RT Erdoğan ne de diğer AKP kadroları yabancı ülke vatandaşlarıdır. Fakat AKP iktidarının uyguladığı politikalar, sadece emekçilerin değil, ülkenin bütün milli çıkarlarına aykırıdır. Özelleştirmeler sadece emekçilerin sosyal haklarını gasp etmemiş, özelleştirmeler üzerinden ülkenin en stratejik tesisleri de yabancı finans kapitale peşkeş çekilmiştir. Nitekim bu politikalara karşı başta işçi sınıfı olmak üzere genciyle yaşlısıyla fakiri ve zenginiyle, emekçisi ve sermayedarıyla bütün bir ulus ayaklanmıştır. Örneğin geçen seneki Gezi direnişinde Koç Grubuna ait Divan Oteli de direnişe aktif katılmıştır. Bu nedenle başta gezi direnişi olmak üzere son yıllarda yaşanan bütün halk hareketlerinin ortak sembolü Türk bayrağı olmuştur ve Türk bayrağı milli mücadelenin sembolüdür. *** TKP; dünya ve Türkiye'nin nesnel gerçeklerinden değil de kendi aklına koyduğu sosyalizm gibi bir ilkeden veya hedeften

hareket ederek siyaset yapmaya çalışan ön yargılı bir siyasi partidir. TKP, sosyalizmin çocukluk hastalığına yakalanmış bir partidir! Oysa bilimsel bir dünya görüşü olan Marksizm'e göre siyasetin kaynağı ve dayanağı hedef değil, yaşanan nesnel gerçeklerdir. Bilimsel dünya görüşüne ve bilimsel mantığa göre hedef, siyasetin hareket noktası değil, ulaşacağı, varacağı en son noktadır. Örneğin siz İstanbul'dasınız ve Sivas'a karayolu ile gitmek istiyorsunuz. Hedefiniz bu durumda Sivas'tır. Nereden hareket edersiniz? Elbet teki İstanbul'dan! Önce İstanbul trafiğini aşıp oradan Bolu'ya, oradan da Ankara'ya ve nihayet hedef olan Sivas'a ulaşırsınız. Siyaset te bundan farklı bir yol haritası izlenmez! Ama TKP her nerede durursa dursun, koşullar ne olursa olsun ille de ben Sosyalizme gideceğim diye takılıp kalmış. Onun için bir arpa boyu yol alamadıkları gibi şimdi de yollarını kaybetmişler, birbirlerini suçlayarak oturup ne yapacaklarını şaşkın şaşkın tartışıyorlar. Saygılarımla

Tkp ve Avrupa Komünizmi

İçeriği Yazan: Cengiz T.(Doğrulanmamış) Zaman: Paz, 13/07/2014 - 13:29

Mustafa Suphinin kurduğu tkp yurtsever anti emperyalist ve proleter devrimci bir siyasi programı temel alırken,bugün onun devamı olacak bir tkp sosyalist cephede var olamamıştır. Ancak mustafa suphide mustafa kemal devrimine gerçekçi bakmadı.Bugün Türkiyede iki tkp vardır bu iki parti de aslında sahtedir ve revizyonist-oportünizm çizgisine savrulmuştur. Birinci tkp okuyan tırnak içinde baykuş lakaplı tkp tutarsız,parlemantarizme bel bağlamış,60-70li yıllarda sosyalist siyasette öne çıkan aybarın tipinin devamı sayılabilir. Aybar da aslında marksizmi yadsıyan,daha çok avrupa komünizmden esinlenen bir siyasi yaklaşım içindeydi. Avrupa komünizmi özde kapitalizmin üretim ilişkilerini temelden değiştirecek bir proleter devrim ve ardından kurulacak geçici devlet biçimi olan proleterya diktatörlüğünü yadsıyan bir harekettir. Sınıf işbirliği, sınıf uzlaşmacılığı onun temel belirleyici özellikleridir. Günümüzde avrupada gerçek marksizm-leninizmi savunan devrimci siyaset marjinal küçük partilerin dışında edilgen bir konumdadır. Avrupa solunda etken olan öne çıkan avrupa komünizmi savunan küçük burjuva sosyalisti partilerdir. Fransa,almanya,italya ve ingiltere avrupa komünizmin merkezleridir. Hatta bu partilerden bazıları feminist, çevrecidir.Örneğin isveçteki sol parti hem feminist hem de burjuva sosyalistidir. Avrupadaki kapitalizmi-emperyalizmin ekonomik krizi işçi sınıfını salt bir ücret sendikacılığı yapmak konumuna getirmiştir. Oysa kriz kapitalizmin doğasındadır, periyodik olarak tekrarlanmaktadır. Çözüm sınıf sendikacılığı ve işçi sınıfının iktidarından geçmekte olduğu Marksizm-Leninizm tarafından kanıtlandığı halde.Belki de avrupada işçi sınıfının zincirlerinden başka kaybedecek çok şeyleri var. Bu noktada birinci tkpye dönersek bu tkp önce yurtsever anti emperyalist diye meydana çıktı ancak bu tavrında sürekli zikzaklar çizdi. Şimdi işçi sınıfından kopuk,chpnin biraz solunda konumlanan, iktidara geldiklerinde kararnamelerle sosyalist bir Türkiye kuracaklarını zanneden bir eğilim içindedir. Tkpnin çektiği devrimden sonra filminde bu yönlerini ortaya koymuşlardır. Okuyanın bir entelektüel olarak marksizm teorisine katkısı olabilir, ancak bu yeterli değildir kuşkusuz. Aslında tırnak içinde baykuşun dramı ile perinçeğin dramı benzerdir. Perinçeğin partisi de binde üç oyla yetinen bir revizyonisttir, okuyanın partisi tkp de. Perinçek gibi sınıf çatışmasını milletler çatışmasına indirgeyenler sosyalist ve marksist olamazlar.Ancak nasyonal sosyalist olurlar.Marksçı leninciler tabii ki parlemantarizmi yadsımazlar, ancak başka mücadele yöntemlerini de dikkate alırlar. Hiçbir mücadele yöntemi abartılamaz. Ne parlemantarizm ne gerillacılık ne ayaklanmalar, ne de kitlesel grevler. İkinci tkpnin tümüyle bdp-hdp çizgisine teslim olmuş dolayısıyla emperyalist solun etkisine girdiği marjinal bir parti olduğu açık ve nettir.Yani etnik sola kayan ödp,sdp,emep,tkp çizigisidir bu çizgi. Tabii bu noktada hiç mi gerçek sosyalist yok memlekette tabii ki var.Tsipi,ve kurtuluş partisini bu gruba dahil

edebiliriz.

Solun Tarihi Üzerine

İçeriği Yazan: Cengiz T.(Doğrulanmamış) Zaman: Paz, 27/07/2014 - 14:19

Sosyalist solun büyük çoğunluğu açısından 27 Mayıs 1960 sağıın savunduğu gibi bir darbe değil bir demokratik devrim, ak devrim gibi nitelenecek bir olgudur. O dönem sosyalist liderlerden mihri belli hikmet kıvılcımlı ve m.ali aybar, 27 mayısı ilerici demokratik gelişme açısından olumlu bir gelişme olarak görerek, tırnak içindeki askeri darbenin lideri c.gürsele mektup yazarak, demokratik hak ve özgürlükler yönünde ileri adımların atılmasına destek verdiklerini ifade etmişlerdir. Çünkü 27 mayıs gerçekten sosyalist marksist leninist klasiklerin yayınlandığı bir ortam sunmuştur. Gerek yayın hayatında gerek siyasi hayatta ilerici demokrat düşüncenin örgütlenmesi konusunda kısıtlamalar ancak 27 mayıs 1960 da kaldırılmıştır. Kıvılcımlı o dönemin de etkisiyle askerin gücünü biraz abartarak zinde kuvvetler adı altında asker-sivil gençlik gibi devrimci bir güce vurgu yapsa da 27 mayısı yapan subayların ilerici demokrat ve Atatürkçü olmanın ötesinde bir devrimci yönleri olamazdı. Onlar sosyalist hatta marksist değillerdi. Kıvılcımlı ordu kılıcını attı adıyla yazdığı makalede bu askercil yandaşlığını dile getirse de o da bir marksist olarak biliyordu ki kapitalist toplumda devrimi yapacak olan tek sınıf proleterya ve yoksul köylülüktür. 27 mayıs karşısında aybarın ve bellinin tavrı da çakişmıştır. Onlar da 27 mayısı ülkenin demokratikleşmesi açısından bir fırsat ve bir olanak olarak algırlar.Şimdi bazı liboş solcuların kalkıp 27 mayısı darbe olarak nitelendirmeleri ne denli kapitalizme teslim olduklarını kanıtlar. Bu sol liboşların hele chp içinde de yer almaları çok kayda değer olsa gerek. 27 mayıs menderes ve arkadaşlarını idam etmiştir,ancak çok haklı nedenleri vardır,bunun. Kemalist devrimi işler kılmak amacıyla yapılan uygulamalardır yapılanlar. 27 mayıs Türkiyenin siyasi iklimini değiştirerek, ülkeyi sola devrimci demokrat, sosyalist marksist leninist hareketin ciddi olarak halkın karşısında siyasi bir alternatif olarak çıkmasına yol açmıştır. 74 yılında ecevit yüzde 45 oyla iktidar olduysa,70li yılların sola açık siyasi hayatının yansıması büyüktür. 15-16 haziran 1970 istanbuldan tüm ülkeye yayılan işçi eylemlerinin sınıf sendikacılığı yolundaki mücadelenin boyutlarını açık ve net ortaya koymaktadır. Bu eylemler sonucu disk kurulmuştur. Gerçi bugün disk kimin değirmenine su taşımaktadır o da şüphelidir. Sınıf sendikacılığından uzakta, etnik sola destek veren emperyalist ab fonlarından beslenen bir sendikadır artık disk.70li yıllar aslında 68 kuşağının etkisi altında siyaset yapacaktır. Thkp-c den kopanlar thkoyu kurarlar. Bu gençler,mahir başta gelmek üzere devrimciliği narodnizimle(halkçılıkla) ve anarşizmle,gerillacılıkla karıştıran iyi niyetli gençler olurlar,oysa anarşizmle marksizm arasında dağlar vardır.Marksizm sınıfsal savaşımlı proleterya diktatörlüğüne dek götüren savaşımın adı olarak her tür mücadele yöntemine başvururken,proleterya ve yoksul köylülüğü örgütlendirmeye iktidar savaşımına,devrime hazırlar. Marksın bakuninle anarşizm konusundaki tartışması bu konuya ışık tutacaktır. Marksist leninistler anarşizmden uzak dururlar,çünkü anarşizm başta devlet olmak üzere tüm otoritelere karşıdır,biz marksistler açısından devlet devrim açısından,sınıfsız sömürsüz toplumu inşa etmemiz açısından gereklidir.Proleterya ancak komünist toplumu kurunca devlet gereksiz hale gelir ve söner.Anarşizm özünde bir küçük burjuva ideolojisiidir. Mahirlerin denizlerin hatta ibonun hatası(ibo konusundaki eleştiri yazıma bakınız) budur,algılayamadıkları bu konudur, aslında. Dolayısıyla,70li ve 80li yıllar tip ve tkp dışındaki sosyalist hareketin anarşizm batağına saplandığını artık bugün dürüst ve samimi olarak ifade etmek zorundayız. Tkp ise o yıllarda moskova çizgisinin etkisindedir.2ci Tipte ise stalinci marksizmin etkisi giderek belirsiz hale gelir ve 80li yıllarda tip-tkp birleşmesi yaşanır.Bu da sovyetlerdeki revizyonist gorbacovun yeniden yapılanma dönemine denk düşer.

Devrime İhanetin Adı : Troçkizm

İçeriği Yazan: Cengiz T.(Doğrulanmamış) Zaman: Paz, 14/09/2014 - 17:12

Troçkizm Marksizm Leninizmden bir sapmay? ifade eder. Troçki,tarihsel süreçte ve siyasal tav?r olarak staline muhalif bir siyasi portre olsa da özünde Leninizmi çarp?tan sapt?ran bir tav?r sergiler. Troçki temelde tek bir ülkede sosyalizmin kurulamayaca??n? öne sürerek Lenine kar?? ç?km??t?. Stalin Tek ülkede sosyalizmi savunarak ileri kapitalist ülkelerde bir proleter devrimin beklenmesinin hatal? olaca??n? öne sürdü.Çünkü Proleterya diktatörlü?ü ise burjuvaziye tasfiye

Sosyal Medya: [Facebook](#) | [Twitter](#)

etmek,sosyalizmin kurulmas?na geçmek zorundayd?. Tek ülkede ülkede sosyalizmi bo?mak isteyen emperyalist kapitalizm,troçkizmi dünya devrimci hareketini bölmek için kullanm??t?r. Troçkizm ileri bat?l? kapitalist ülkelerde sosyalizm kurulmadan ba??ml? yar? ba??ml? köylü ülkelerinde sosyalizmin kurulamayaca??n? iddia ederek ne denli kendisini daha fazla marksist sansa da bol?evik devrimini ertelenmesini savunarak devrime ihanet etmi? emperyalizmin ç?karlar?na hizmet etmi?tir. Gerçi marks ve engels komünist parti manifestosunda bir dünya devrimini öngörmü? olsalar da, Marks?n ça??yla leninin ya?ad??? ça? farklıdır ve her sürecin kendine özgü diyalektik gerçekli?i mevcuttur. Bu diyalektik gerçekli?i anlay?p kavramadan marksizmin yarat?c? ve her ça?a özgün de?erlendirmelerini ve analizlerini sa?l?kl? yapmak imkan? olamaz. Troçki bu noktada ?abloncu ve do?matik bir bak?? aç?s?na sahiptir. Kafa yap?s? bu olunca de?i?imi dönü?ümü kavramak zorla??r,devrimci görevler ertelenir. Bu yönüyle troçki hem lenine hem stalin çizgisine aykır? bir konumda yer alarak,marksizm leninizme de ihanetin ad? olmu?tur. Troçkinin stalinin tek adam yönetimi ve bürokrasiye yönelik yapt??? ele?tirilerin kimi haklı yönleri olsa da, bu ele?tiriler zamanla, devrime hizmet etmiyen toptanc? ve o y?llarda sovyetler birli?inin emperyalist kapitalizmle girdi?i kalk?nma yar???n? sabote eden bir niteli?e bürünmü?tür. Stalinin bask?c? ve k?y?c? yönünü ele?tirmek ayrıdır,bol?evik devrimi toptan mahkum etmek ba?kadır. Günümüzde bat?daki troçkist partilere bakt???m?zda,bunlar?n proleter devrimci perspektiften çok uzak olduklar?n? aç?kça gözlemek olasıdır.Bugün emperyalist kapitalizm dünyas?nda sovyetlerin bir zamanlar uzayda bile bat?l? kapitalist ülkelerle girdi?i yar??? hat?rlatmak ve yine bugün rus halk?n?n sovyetler birli?ini özlemle and??? ve bir proleter devrime s?cak bakt??? bilinmektedir. Çünkü kapitalizmin alternatifi sosyalizmdir ve kapitalizm rus halk?na aç?k sefalet i?sizlik ve gelece?i karanlık bir düzen getirmi?tir. Bu gerçeklik Türk halk? için de geçerlidir,19 yüzyıl vah?i kapitalizm Türk halk?n?n kaderi de?ildir.Devrim proleteryan?n kendi eseri olacaktır.

- [Medya](#) [2]
- [Güncel](#) [3]

Kaynak URL (04/05/2024 - 08:52 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/okur-makale/sol%E2%80%99un-kisa-tarihi-uzerine-notlar>

Bağlantılar:

[1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/alpgiray32>

[2] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/medya>

[3] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>